Ουσιαστικά, τα πρώτα εννέα χρόνια της πολιορκίας κύλησαν με τον Αχιλλέα να είναι εκείνος που κυρίως δραστηριοποιήθηκε. Τα κατορθώματά του τον ανέδειξαν ως τον πιο αντρειωμένο από τους Αχαιούς, τον μόνο που τολμούσε να πει την προσωπική του γνώμη στον βασιλιά Αγαμέμνονα, αδιαφορώντας αν θα τον δυσαρεστήσει ή όχι. Μοιάζει σαν όλα όσα ειπώθηκαν στο χαμένο έπος Κύπρια, αυτό που αφηγείται τα πριν από την Ιλιάδα γεγονότα, αποκλειστικό σκοπό να έχουν την ανάδειξη του ήρωα, ώστε να έρθει ως φυσική συνέχεια η Ιλιάδα, το έπος που περιγράφει την οργή του Αχιλλέα για τις πράξεις του Αγαμέμνονα.

Ο γιος της Θέτιδας βρέθηκε στην Τροία με δική του βούληση. Δεν τον υποχρέωνε κανένας όρκος, όπως τους άλλους. Κι ούτε ήταν αναγκασμένος να ακολουθήσει ούτε καν ήταν έτοιμος για την εκστρατεία. Τα όπλα του ανήκαν στον πατέρα του, Πηλέα, που του τα έδωσε. Κι ήταν αυτά δώρα που οι θεοί του είχαν κάνει την ημέρα του γάμου του με την Νηρηίδα Θέτιδα. Με το δόρυ να είναι γαμήλιο δώρο του κένταυρου Χείρωνα. Και τα άλογα που έσερναν το άρμα του, στον πατέρα του ανήκαν. Ήταν ο Ξάνθος και ο Βαλίος, τα φτερωτά άλογα που ο θεός Ποσειδώνας είχε χαρίσει στον Πηλέα.

Παρ’ όλο τον ανεξάρτητο κι ατίθασο χαρακτήρα του, ο Αχιλλέας δεν παρέβαινε τους κώδικες τιμής. Όλα τα λάφυρα που συγκέντρωνε από τις νίκες του σε μάχες και εκστρατείες, τα έδινε στον Αγαμέμνονα. Κι αυτός, ως αρχηγός που ήταν, κρατούσε τα καλύτερα κομμάτια. Τα άλλα μοιράζονταν στους λοιπούς αρχηγούς κι ό,τι απόμενε έμπαινε σε κλήρο για τους στρατιώτες. Ο Αχιλλέας ελάχιστες φορές επωφελήθηκε από τα λάφυρα που ο ίδιος συγκέντρωνε. Μια από αυτές ήταν όταν ο στρατός έκρινε πως η αιχμάλωτη βασίλισσα, η Βρισηίδα, του ανήκε. Κι αυτή όμως έσπευσε να του την πάρει ο Αγαμέμνονας, όταν υποχρεώθηκε να επιστρέψει στον πατέρα της μια δική του, την Χρυσηίδα.

Στην Τροία, ο Αχιλλέας είχε πάει ακολουθούμενος από τον Φοίνικα ως σύμβουλο και από τον φίλο του, Πάτροκλο. Ο γέρο Πηλέας είχε ζητήσει από τον Αχιλλέα να είναι πρώτος στην αντρειοσύνη και όλους να τους ξεπερνά. Κι ο πατέρας του Πάτροκλου είχε πει στον γιο του ότι ο Αχιλλέας ήταν καλύτερός του σε γενιά και πιο δυνατός αλλά πιο μικρός. Και του είχε ζητήσει να τον συμβουλεύει και να τον καθοδηγεί κι ο Αχιλλέας θα τον ακούει. Κι ο Φοίνικας ήταν που ανέλαβε να διδάξει τον άμαθο ήρωα να είναι στα λόγια ικανός και στα έργα άξιος.

Οι δυο φίλοι έμελλε να ανδραγαθήσουν και, πρώτα ο Πάτροκλος κι έπειτα ο Αχιλλέας, να πέσουν κάτω από τα τείχη της Τροίας.

Η κατάληψη της Λέσβου

Στη διάρκεια της εννιάχρονης πολιορκίας, οι Αχαιοί πραγματοποιούσαν επιδρομές σε γύρω περιοχές αλλά και στα νησιά. Κυρίως για να εξασφαλίσουν τρόφιμα αλλά και για πλιάτσικο. Στην Ιλιάδα (Ι 328), ο Αχιλλέας αναφέρει ότι κυρίευσε «δώδεκα πολιτείες με τα καράβια» και πεζός «έντεκα μέσα στην εύφορη Τροία». Από τα νησιά, ήδη αναφέρθηκε η Τένεδος. Όμως, το πιο σπουδαίο νησί που κατακτήθηκε, πρέπει να ήταν η Λέσβος. Στην εκστρατεία εναντίον της, γνωρίζουμε ότι, εκτός από τον Αχιλλέα, μετείχαν και ο Οδυσσέας με τον Διομήδη. Για τον Οδυσσέα αναφέρεται στην Οδύσσεια δυο φορές και με τα ίδια ακριβώς λόγια (δ 342 και ρ 133) ότι «πάλεψε με τον Φιλομηλείδη, και μονομιάς τον έριξε, κ' οι Αχαιοί χαρήκαν». Από άλλες πηγές, πληροφορούμαστε ότι ο Φιλομηλείδης ήταν βασιλιάς στο νησί και προκαλούσε τους ξένους να παλέψουν μαζί του. Κι ότι τον σκότωσαν μπαμπέσικα ο Οδυσσέας με τον Διομήδη.

Οπωσδήποτε, αυτός που διακρίθηκε στην κατάληψη της Λέσβου ήταν ο Αχιλλέας. Μάζεψε πολλά λάφυρα και αιχμαλώτισε πολλές γυναίκες. Στην Ιλιάδα (Ι 128), ο Αγαμέμνονας λέει ότι ο Αχιλλέας του χάρισε επτά από τις γυναίκες που έπιασε στη Λέσβο. Και είχε μια όγδοη με την οποία ο ίδιος κοιμόταν (Ι 664): Ήταν «η κόρη του Φόρβαντα, η Διομήδη με τα όμορφα μάγουλα», βασιλοπούλα.

(τελευταία επεξεργασία, 24 Ιανουαρίου 2022)